

ПІДВИЩЕННЯ М'ЯСНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ОВЕЦЬ ВУМОВАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

Ігор СЛЮСАРЕНКО, асистент кафедри технології виробництва і переробки продукції тваринництва, slyusarenko85@ukr.net

Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна

Вівчарство є важливою галуззю тваринництва, яка дає необхідну сировину для легкої промисловості та продовольство для нації. Основним продуктом вівчарства є вовна, але, незважаючи на прогрес у виробництві синтетичних і штучних волокон, вовна залишається важливою сировиною для текстильної промисловості. Проте на сучасному етапі розвитку галузі вівчарства привабливість вовнової сировини знижується, що негативно позначається на напрямі тонкорунного та напівтонкорунного виробництва у вівчарстві. В даний час виробництво м'яса стає все більш поширеним, з підприємствами з виробництва баранини та баранини.

Основним джерелом їстівного м'яса овець у всьому світі є розведення напівтонкорунних овець, з яких отримують не тільки м'ясо, а й високоякісну помісну вовну [1]. За ринкових умов катастрофічно впаде продажна шерсть і зросте ціна на баранину.

З метою підвищення конкурентоспроможності галузі вівчарство в усіх виробничих напрямках орієнтується на підвищення м'ясної продуктивності овець та збільшення виробництва м'яса овець [3]. Важливим прийомом збільшення виробництва м'яса баранини є консервація ягняти та її цілеспрямоване розведення. Зрештою, лише здорові, життєздатні тварини можуть бути високопродуктивними та повністю використовувати свій генетичний потенціал. Відомо, що генетичні ознаки по-різному реалізовані у різних порід [2]. Це пов'язано з дією багатьох факторів, найважливішими з яких є умови середовища для росту і розвитку тварини, особливо забезпечення повноцінного, збалансованого за всіма показниками поживних і мінеральних речовин раціону. Вітаміни і Сила успадкування батьківських ознак і їх успадкування нащадками. Для підвищення м'ясної продуктивності овець використовують породи різного напрямку продуктивності з добре розвиненими м'ясними ознаками.

Новонароджені ягнята були здорові та щасливі, з нормальним розвитком хутра.

Жива маса є інтегративним показником, який поєднує функціональний розвиток і особливості росту на певному етапі розвитку організму. Зокрема, жива вага ягняти при народженні є показником внутрішньоутробного розвитку, який залежить від багатьох факторів, у тому числі від породи батьків. племінних барана обох порід (Hisar і Merino Landscape) дають велике потомство як від самців, так і від самок[4]. Особливо це стосується ягнят, народжених поодиноці. За живою масою кількість народжених особин від баранів породи Гісар ($P > 0,95$) вірогідно на 12,9% перевищувала кількість народжених особин від баранів породи Меринос Ландшафт. Нащадки Хісар-Баранен також мали перевагу на над окремими Бараненами (8,5%), але ця різниця була мало ймовірною. Жива вага ягнят, народжених між близнюками, не виявила суттєвих і вірогідних відмінностей між потомством баранів обох порід.

Проте в потомстві гісарських баранів збереглися сприятливі тенденції.

Перевага цього склала 5,0% у Яраку та 3,8% у Барані. У приплоді варангів і гісарських і мериносових ландшафтних порід є різниця між варангами та яками за живою масою, що зумовлено статевим диморфізмом.

Отже, з приплоду баранів Гісар мали перевагу (8,8 %) перед баранами світлої маси за живою масою. З ново народжених одиниць баранів віддали перевагу (8,8%).

У потомства баранів Merino Landscape жива вага барана також була вищою та менш вірогідною, ніж у баранів світлого забарвлення (13,3%).

Значних відмінностей у близнюків виявлено не було.

Про це свідчить коефіцієнт варіації живої маси на середньому рівні, дещо більше відхилення від у двійників баранів породи Яраку (17,4%) і двійників баранів породи Меринос Пейзаж (16,4%).

У нашому дослідженні ягнята народжуються з добре розвиненим периферичним скелетом і високими ногами.

Ram характеризується струнким корпусом із дещо меншою шириною грудей порівняно з глибиною. Тіло ягнят було помітно подовженим, у обох статей було розвинуто частини тіла. Не було суттєвих відмінностей між вимірюваннями ділянок тіла, взятих у нащадків гісарського та мериносового оленя. барана, що походять від мериносових ландшафтних баранів, трохи поступалися баранам, що походять від гісарських баранів, у вимірюваннях тіла для всіх статей. Проте потомство баранів обох порід має високі показники таких розмірів, як висота панцира, коса довжина тулуба, окружність грудей, що свідчить про хороший розвиток плоду ягняти та генетичні особливості батьків.

Список використаних джерел

1. Китаєва А.П. Вплив паратипічних чинників на розвиток продуктивних ознак ягнят цигайської породи / А.П. Китаєва // Аграрний вісник Причорномор'я: зб. наук. праць Одеського ДСГП. – Одеса, 1999. – Вип. 3(6), ч. III. – С. 197–201.

2. Китаєва А.П. Ембріональний розвиток ягнят каракульської породи молдавського екотипу / А.П. Китаєва, О.М. Марчук // Аграрний вісник Причорномор'я: зб. наук. праць Одеського ДАУ. – Одеса: ТЕС, 2011. – С. 24–28.

3. Китаєва А.П. Формування продуктивних якостей помісного (Ц × АК) F1 молодняку овець за різної структури раціону / А.П. Китаєва // Вісник Сумського НАУ: тваринництво. – 2014. – Вип. 2/1(24). – С. 120–123.

4. Слюсаренко І. С., Китаєва А. П. Розвиток новонароджених ягнят цигайської породи залежно від генотипу батьків // Вісник Дніпровського державного аграрно-економічного університету, Дніпро – №1(43) – С.95- 98.

УДК.636.082

АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ БІЛКОВОГО ЖИВЛЕННЯ У ПЕРІОД ДОРОЩУВАННЯ ТА ВІДГОДІВЛІ МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ

Руслан СУСОЛ, доктор с.-г. наук, професор кафедри технології виробництва і переробки продукції тваринництва, r.susol@ukr.net

Сергій АРАПАКІ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти 2 курсу ОНП «Технології виробництва і переробки продукції тваринництва», kafedratvpp@ukr.net

Одеський державний аграрний університет,
м. Одеса, Україна

Свинини залишається цінним і водночас високоенергетичним й стратегічно важливим та традиційним продуктом харчування населення держави. Даний продукт одержують від молодняку свиней, що вирощені в умовах присадибних, фермерських господарств та господарств промислового типу (свинокомплексів). Вважаємо, що якісну свинину можливо виробити лише від молодняку м'ясних та м'ясо-сальних порід в умовах господарств переважно промислового типу. З початком війни, нажаль, в Україні були або є певні проблеми з постачанням традиційних для промислового свинарства високобілкових інгредієнтів (соєвої